

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های کمی در سکونتگاه های غیر رسمی با استفاده از فن سوات مطالعه موردی : محله اسلام آباد

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سینا سلمان زاده - گروه برنامه ریزی، طراحی شهری و منطقه ای، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

شیمای تزار - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

ندا اسکندری - دانشجوی دکترا، گروه شهرسازی، دانشکده عمران، هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مشکلاتی که کشورهای در حال توسعه در محلات و مناطق شهری خود با آن مواجه هستند، سکونتگاه های غیر رسمی می باشد، در کشور ما نیز اسکان غیر رسمی با رشدی سریع تر از رشد شهرنشینی به تعبیری رسمی، مواجه بوده است؛ برآورد می شود که یک پنجم جمعیت شهری در اینگونه سکونتگاه ها مستقر باشند، رشدی که با مهاجرت از روستاها به شهرهای کوچک و بزرگ را تشکیل می دهد و کمبود اساسی در شاخص کمی این گونه سکونتگاه ها مشاهده می شود، بدین ترتیب مقاله ی حاضر با روش توصیفی - تحلیلی و با افزایش کیفیت زندگی در سکونتگاه های مزبور برای تحلیل داده ها و جهت گردآوری اطلاعات در قسمت مفاهیم، دیدگاه ها و مبانی نظری مرتبط با موضوع تحقیق استفاده شد و با مراجعه به طرح های توسعه ی شهری معیارها و شاخص های کمی استخراج شده است، نتایج پژوهش در جدول ترکیبی ارزیابی و سنجش سوات نشان می دهد: به جهت افزایش کیفیت زندگی در سکونتگاه غیر رسمی محله اسلام آباد، با توزیع مجدد جمعیت و ارائه تسهیلات جهت نوسازی و بهسازی محله و... ارائه داد.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه های غیر رسمی، شاخص های کمی، محله اسلام آباد، تکنیک سوات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886313>

